

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA ARCHITEKTURY

Katedra architektury

Akademický rok 2005/06

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

pro:

Adama Gebriana

obor:

3501T002 architektura

Vedoucí katedry, Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. určuje tuto diplomovou práci:

Název tématu:

Náměstí Míru ve Zlíně

Zásady pro vypracování:

Místo:

Náměstí Míru ve Zlíně a okolí

Komentář:

Předmětem řešení je návrh nového uspořádání náměstí Míru ve Zlíně, zejména dostavba jeho chybějící čtvrté části. Cílem návrhu bude rehabilitace městského prostoru ve středu města s přihlédnutím k historickému kontextu, současným potřebám města a dopravním souvislostem. Součástí návrhu bude i architektonické řešení vybraného objektu.

Podklady:

Výkresové a textové podklady k ideové urbanistické a architektonické soutěži z roku 1994, doplněné o aktuální podklady.

Požadované výkony pro odevzdání DP:

- A - Seznam příloh
- B - Rozbor místa a úkolu

Poznámka:

Předpokládán je esej s obrazovým doprovodem, dokládající autorovo vnímání a interpretaci daného místa a úkolu.

- C - Návrh (povinný minimální rozsah, možno doplnit o další části)

měřítko

- urbanistická část:
  - C.1 situace širších vztahů M 1:2000 – 1:5000
  - C.2 situace řešeného území M 1:500
  - C.3 situace – výkres dopravy M 1:500
  - C.4 situace – výkres zeleně M 1:500
  - C.5 charakteristické řezu územím min. 2x M 1:500
  - C.6 vizualizace urbanistických souvislostí min. 2x M 1:500 – 1:1000
  - C.7 model urbanistických souvislostí

vybraný objekt:

- C.8 půdorysy M 1:200
- C.9 řezu M 1:200
- C.10 pohledy M 1:200
- C.11 interiérové perspektivy min. 2x
- C.12 exteriérové perspektivy a zákresy do fotografií min. 2x
- C.13 model vybraného objektu M 1:200 – 1:500

- D - Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí kapacit

- E - 2x sada zmenšených výkresů pro oponenta a pro archivaci ve formátu A3
Elektronická podoba všech částí diplomní práce na CD-ROM

Vedoucí diplomové práce:

prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel

Zadání diplomové práce:

3.10.2005

Termín odevzdání diplomové práce:

16.1.2006 v 10:00 na děkanátě FA

Suchomel
vedoucí katedry

Jiří Suchomel
děkan

V Liberci dne 26.9.2005

Prohlášení

Byl(a) jsem seznámen(a) s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom(a) povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložil(a) na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracoval(a) samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím diplomové práce a konzultantem.

Datum 16. ledna 2006

Podpis

Suchomel

Hlavní kapacitní údaje

Kancelářské plochy

Obchodní plochy

Kavárna

Vyhlídková restaurace

Galerie moderního umění

Infocentrum

Byty

Podzemní parkoviště

park

Použitá literatura

Složitost a protiklad v architektuře, Robert Venturi, Arbor Vitae, Praha, 2004

Stavba měst podle uměleckých zásad, Camillo Sitte, Nakladatelství ARCH, ABF, Praha, 1995

SMLXL, Rem Koolhaas, Monacelli Press, New York, 1995

Vědecká autobiografie, Aldo Rossi, Arbor Vitae, Praha, 2005

Bata - Švec, který dobyl Světa, Evžen Erdély, Nakladatelství Karel

Prochaska, Český Tešín, 1932

Zámožnost všem, Tomáš Bata, Tiskem společnosti Tisk, ve Zlíně, 1930

Náměstí Míru ve Zlíně / **Adam Gebrian** / diplomní projekt v atelieru **Prof. Ing. arch. akad. arch. Jiřího Suchomela** / fakulta architektury / TU Liberec / 2006

A / seznam příloh

- B / rozbor místa a úkolu při započetí prací
- C.01 / situace širších vztahů (zákres do letecké fotografie v měřítku 1/2000)
C.02 / situace řešeného území 1/500
C.03 / situace - výkres dopravního řešení včetně podzemního parkování 1/500
C.04 / situace - výkres zeleně 1/500
C.05/01 / charakteristické 3D řezy územím
C.05/02 / charakteristické 3D řezy územím
C.06/01 / vizualizace urbanistických souvislostí
C.06/02 / vizualizace urbanistických souvislostí (20x)
C.06/03 / studie oslunění ve dnech slunovratů a rovnodenností od 8.00 do 16.00
C.07/ / model urbanistických souvislostí včetně vybraného objektu v měřítku 1/500
C.08/01 / půdorysy objektu (první podzemní podlaží) 1/200
C.08/02 / půdorysy objektu (první nadzemní podlaží) 1/200
C.08/03 / půdorysy objektu (druhé nadzemní podlaží) 1/200
C.08/04 / půdorysy objektu (třetí nadzemní podlaží) 1/200
C.08/05 / půdorysy objektu (čtvrté nadzemní podlaží) 1/200
C.08/06 / půdorysy objektu (páté nadzemní podlaží) 1/200
C.09 / řezy objektem 1/200
C.10/01 / pohled jižní a severní 1/200
C.10/02 / pohled východní a západní 1/200
C.11 / interiérové perspektivy (4x)
C.12/01 / zákres do fotografie (objekt včetně úprav náměstí)
C.12/02 / exteriérová perspektiva objektu z lidského horizontu
C.13/01 / programové schéma objektu
C.13/02 / programové schéma objektu
C.14 / axonometrie jednotlivých pater objektu
- D / průvodní a technická zpráva s bilancí kapacit
- E / 2x sada zmenšených výkresů pro oponenta a pro archivaci ve formátu A3
/ Elektronická podoba všech částí diplomní práce na CD-ROM

Celkem 24x A1 + model

B / rozbor místa a úkolu při započetí prací

Tématem mé diplomové práce je úprava stávající podoby Náměstí Míru ve Zlíně a především pak jeho čtvrté (jižní) nezastavěné strany. Náměstí Míru tvořilo centrum Zlína již od středověku. Ohraničovala ho převážně dvoupodlažní zástavba, a to ještě na začátku 20. století. Sloužilo k nejrůznějším funkcím spojeným s jeho centrální podobou. Jeho velikost byla do značné míry dána pořádáním prostorově náročných trhů, což je dnes značně výjimečný jev. I jeho podoby se však dotknul prudký rozvoj města v souvislosti s působením firmy Baťa. V roce 1923 byla realizována nová městská radnice (na místě bývalé), podle školního projektu **F.L. Gahury** - na zakázku od nového zlínského starosty - Tomáše Bati. Ten byl mimochodem s výslednou podobou radnice značně nespokojen. Přesto se jedná o jeden z mála architektonicky hodnotných objektů na náměstí. Mnohem výrazněji se však na charakteru náměstí projevil zásah provedený o třináct let později - roku 1936. Zrušení diagonální průjezdnosti náměstím (který vysvětluje asymetrické postavení kašny obklopené stromy „uprostřed“ náměstí) v souvislosti s vytvořením nové městské třídy - novým hlavním silničním průtahem města Zlína. Na místě bývalé ulice Potrubná tak logicky vznikla třída Tomáše Bati.

To se záhy projevilo i na bloku vytvářejícím jižní stranu náměstí. Nejdříve byl zasanován jeden z 12ti domů blok vytvářející, aby došlo k automobilovému spojení mezi hlavní třídou a náměstím. Již tehdy bylo jasné, že je celý blok tradiční venkovské zástavby určen k likvidaci. Během růstu protější strany tř. Tomáše Bati (jedná se o poměrně kvalitní, tři až pětipodlažní zástavbu funkcionalistického ražení z níž vyniká skvělý nárožní objekt architekta Lorence) docházelo k postupnému asanování bloku. Tak se také stalo a roku 1939 již zůstal z původních 12ti domů pouze jediný, který se zachoval až dodnes. Jedná se o objekt dnešní e-banky, který nevyniká žádnou výraznou architektonickou kvalitou a několik nedávných rekonstrukcí mu jen přitížilo. Vážně tedy uvažují o jeho odstranění.

Velkorysé dopravní řešení prosazené Baťovým koncernem odpovídalo tehdejší dopravní zátěži města Zlína i s potřebnou rezervou. Nemohlo však očekávat automobilový boom, který nastal v následujících 70ti letech. Toto řešení, které naprosto beze změn přetrvalo dodnes je tak pro dnešní centrum obrovskou zátěží. Bez vyřešení tohoto problému se jeví jakékoliv zásahy v centru, a tedy i na náměstí Míru, jako nelogické. Jedná se o „ulici“ s provozem více než 40 000 automobilů denně, včetně nákladní dopravy. Navrhují tedy změnu této dopravní automobilové tepny na pěší zónu maximálně s provozem MHD (trolejbusová doprava) a s možností automobilového příjezdu pro rezidenty nově vzniklého bloku. Širší dopravní řešení tohoto problému přesahuje rámec tohoto eseje, nicméně bude součástí situace širších vztahů v měřítku 1/2000.

Po druhé světové válce vznikl na zasanované části náměstí provizorně vybudovaný park, který bez výraznějších obměn (s výjimkou vzniku nové kašny začátkem 90. let) přetrval dodnes a těší se značné oblibě veřejnosti (přestože za jeho zády proudí již zmíněných 40 000 automobilů denně).

Začátkem 90. let byl jeho obvod obestavěn sestavou unimo-buněk - jednalo se o čtyři samostatné skupiny drobných obchodů (cca 40). Ty však byly roku 2000 odstraněny, s očekáváním dalšího rozvoje místa, který se však nekoná.

Největším problémem náměstí Míru je však především jeho velikost.

Vždyť pokud neuvažujeme možnou zástavbu volného bloku představuje vzdálenost mezi jeho severní a jižní stranou (tvořenou dnešními domy tř. Tomáše Bati)

přes 160 metrů! Vzdálenost mezi východní a západní částí (objekt radnice) je 95 metrů. Dojem přemrštěné velikosti náměstí je pak ještě podpořen jeho neúplným ohraničením. A to v jeho jedné zcela chybějící části, ale rovněž v severovýchodním rohu.

Dlouho problematická pasáž v severozápadní části (v sousedství neúměrně rozlehlého objektu pošty ze 70. let) byla nedávno poměrně úspěšně zastavěna objektem od dvojice Havliš a Sládeček. Vznikla tak nová městská pasáž, prostor, kterých je ve městě zoufalý nedostatek. Podobně však jako ve Zlíně prakticky neexistují ulice (jedinou výjimku představuje ulice Sadová) je i tato pasáž spíše polo-pasáží (tedy s obchody jen po jedné straně).

Uprostřed náměstí se nachází geometrický obrazec vytvořený novou dlažbou z 90. let. Jeho rozměry jsou 60x60 metrů, což je rozměr adekvátní velikosti hlavního městského prostoru pro město velikosti Zlína. Přestože Zlín má přibližně 85 000 lidí, jeho městské jádro se co do velikosti a významu nevyrovná městům méně než polovičním. Může za to pochopitelně jeho urbanistické specifikum, tj. prudký nárůst obyvatel z 2500 na začátku 20. století po současný stav. Rozvoj však probíhal v jiných částech, než v jeho historickém centru.

Mým hlavním cílem je tedy celkové zmenšení, zjednodušení a prostorové zpřehlednění centrální části Zlína. A to především pomocí dostavby jeho chybějící části. Rovněž však pomocí úprav stávajícího prostoru náměstí. Za přispění terénních úprav a výsadby nové, organizované zeleně, která by měla nahradit stávající neumělé pokusy, jak se s neúměrně velkým prostorem náměstí vyrovnat.

Samotný blok, o rozměrech přibližně 60x110m (tj. 6600m²) by měl obsahovat podzemní garáže (problém dopravy v klidu je ve Zlíně zvláště významný), minimálně dvě patra běžně komerčně využitelných ploch v návaznosti na parter. Jedno až dvě patra kancelářských prostor a značné množství malometrážních bytů (čím více tím lépe). Zároveň bych rád aby se ve vnitrobloku objevila rozsáhlá parkově upravená plocha, která by sloužila jako odpočinková sekundární plocha k prostoru náměstí, tedy nejen rezidentům bloku. Tedy jakási obnova dnešního parku, který by tak měl zůstat „zachován“ i přes novou, kapacitní výstavbu. Právě sladění těchto dvou protichůdných programů (parku a městského bloku) vidím jako jeden z klíčových prvků mého projektu. Dále bych chtěl náměstí spojit řadou příčných ulic, pasáží, s prostorem budoucí pěší zóny (dnešní třídy Tomáše Bati). Vznikla by tak značné množství nových uličních prostor, kterých je v centru nedostatek.

Co se týče výškové regulace bloku, ta byla v soutěžních podmínkách roku 1994 nezávazně stanovena na 4 patra - tedy odpovídající zástavbě z 30 let. Toto omezení mi nepřipadá jako příliš logické. Jako daleko příhodnější se mi jeví vycházet z výsledku soutěže na rekonstrukci Trantírkova domu, ve které zvítězil v roce 1997 Jakub Cígler. Stávající 5ti podlažní objekt, těsně přiléhající k prostoru mnou zastavovaného bloku, navýšil o dalších 7 pater - tedy na celkových 12.

Zatím nevím jaká bude maximální výška mnou navržené zástavby, ale svazovat ji čtyřmi patry mi nepřipadá účelné. Výchozí podmínky se od roku 1937, kdy v okolí probíhala poslední intenzivní výstavba přeci jen poněkud změnilly.

V Praze,
24.10. 2005,
AG

D / průvodní a technická zpráva s bilancí kapacit

Motto:

„Takzvané "staré" náměstí neboli náměstí Míru ve Zlíně je prostor problematický. Domy, které jej obklopují, jsou vzhledem k jeho rozměru podivně disproporční. Vše je rozpačité, jakousi starší historií připomínají pouze dva domy, radnice neví, do které doby chce patřit, a moderní stavby působí vzhledem k ostatní zlínské architektuře mdle a nezajímavě. Jakoby se jejich autoři, jinak skvělí architekti, báli.

Zlíňané mají toto prostranství v naprosté většině rádi především z obskurních romanticko-sentimentálních důvodů, protože alespoň pocitově odkazuje ke schématu historického města, které se jinak v celém Zlíně neuplatňuje.“

Citováno podle autorské zprávy studia New Work k novostavbě polyfunkčního domu na severní straně Náměstí Míru

Koncept

Cílem projektu bylo zastavět jižní stranu náměstí Míru a zmenšit tak jeho celkovou velikost, aniž by tím utrpěl existující park neplánovitě vzniklý na tomto místě. Spojení těchto protikladných cílů bylo hnacím motorem celého projektu.

Existence parku nebyla chápána jako překážka, ale naopak jako obrovská příležitost, kterou bylo třeba využít. Navržený objekt je tak jen jakousi obálkou, která umožňuje vzájemné propojení velikostně identických prostorů. „Tvrdé“ dlážděné části a „měkké“ parkové části.

Urbanistické řešení včetně dopravních souvislostí

Dopravní řešení sehrálo v celém projektu klíčovou roli, a to především v podobě základního rozhodnutí-zrušení automobilové průjezdnosti středem města po dnešní stávající třídě Tomáše Bati v celém rozsahu od nároží budovy Městského divadla až k bývalému továrnímu areálu firmy Baťa. Tato třída (I/49) dnes zprostředkovává veškerou tranzitní dopravu (včetně té kamiónové) a je druhou nejfrekventovanější silnicí první třídy Česka po pražské magistrále s frekvencí kolem 40 000 jednotkových vozidel denně. Myslím, že je načase tuto jízvu vzniklou koncem třicátých let zacetit. Když byla ve třicátých letech prorazena centrem města, odpovídala tehdejšímu dopravním nárokům. Ty se však za posledních sedmdesát let podstatně změnily. Řešení tohoto problému se objevuje v různých územních plánech Zlína již od začátku 80.let. Rezignuji na veškerá utopická řešení v podobě několikakilometrových tunelů a navrhuji tu nejméně náročnou variantu (i z hlediska finančního). Systém dvou rovnoběžných jednosměrek (Tř. Tomáše Bati a ulice Štefánikova) je nahrazen zobousměrněním Štefánikovy ulice. Její současné dimenze to prakticky umožňují a navíc disponuje dostatečným prostorem pro rozšíření. Vznikne tak nejmenší městský okruh vyznačený na situačním výkrese C.01, který je tvořen na jihu Štefánikovou ulicí, na východě Třídou Osvoboditelů a Dlouhou ulicí, na jihu ulicí Vodní a na východě Gahurovou ulicí.

Zrušení automobilové dopravy v inkriminovaném úseku Tř. Tomáše Bati pak přináší tyto důsledky:

1. spojení dvou městských parků, které velice trpěly hlukem a smogem z frekventované dopravní tepny v jeden velký celek - zelené srdce celého města.
2. vytvoření pěší zóny v oblasti mezi nově vzniklými náměstími - kostelním a knihovním.

Kostelní náměstí představuje přirozené kulturní centrum města kdy kolem sebe seskupuje budovy kostela a divadla, dům fotografie (arch. Zdeněk Plesník) a

tzv. Javorského dům od architekta Miroslava Lorence, perlu zlínské funkcionalistické architektury, která v současnosti obsahuje největší zlínské knihkupectví Archa.

Nálevkovité knihovni náměstí je tvořeno dominantní budovou bývalé školy, dnešní knihovny Františka Bartoše, protější existující stranou radničního bloku a dvěma, nově upravenými stranami - městským parkem a mnou navrženým objektem, který v sobě integruje existující historickou budovu banky.

3. zúžení šířky bývalého dopravního koridoru z původních třiceti metrů na dvanáct - v části bývalé Tř. Tomáše Bati. Jedná se o mnou navrhovanou ulici Miroslava Lorence. S tím je spojeno rozšíření stavební parcely pro mnou navržený multifunkční model a tím i velikosti parku, který se nachází v jeho vnitrobloku.

4. pod celým objektem se nachází převážně jednopodlažní podzemní parkoviště (v části pod kostelním náměstím využívá zvyšujícího se terénu a je navrženo jako dvoupodlažní.

Nabízí tak tolik potřebné parkovací kapacity (cca 300 míst) pro centrum města.

Následkem toho dochází k parterovému uvolnění kostelního náměstí, které je dnes spíše kostelním parkovištěm. Tento prostor je pak více uzavřen budovou městského infocentra, které vyrůstá z podzemního parkoviště a vytváří jakousi bránu do města při pohledu od východu z Tř. Tomáše Bati. Tento prostor rovněž trpí vysokou dopravní frekvencí Tř. Osvoboditelů, která se mým zásahem ještě navyšuje. Tato situace by se musela řešit částečným zapuštěním silnice pod povrch země. Jejím nadkrytím by vznikl i důstojný předprostor Městského divadla, který by ústil do prostoru kostelního náměstí.

Celkové řešení dopravního problému zlínského údolí je však mnohem komplexnější a přesahuje rámec tohoto úkolu. Bylo rovněž předmětem nedávno vyhodnocené urbanistické soutěže na úpravu zlínského centra. Na situaci C.01 je žlutě naznačena trasa připravovaného obchvatu, tzv. Čepkovské pravobřežní komunikace, která představuje doplnění hlavní osy podřevnického prostoru. Tento obchvat by v návaznosti na dopravní zpřístupnění bývalé Baťovy továrny pomohl zcela odklonit hlavní tranzitní dopravu mimo zlínské centrum. Obchvat je veden v patě kopce za nově dokončeným komerčním centrem a napojuje se na stávající silniční síť v prostoru za fotbalovým Stadiónem Letná v místě Sokolské ulice.

Rovněž městská hromadná doprava je vedena po obvodu městského centra, jen v severní části nevede ulicí Vodní, ale ulicí Na Zarámí, která navazuje na ulici Kvítková. Automobilové přístupy k náměstí jsou pak řešeny jako slepé, ulicemi Školní, Bartošova, Rašínova.

Veškeré zásobování objektu je řešeno z podzemí, což umožňuje i světlá výška parkování 2,50m v místě průvlaků.

Mimořádně důležitou roli v chápání a utváření celého Zlína od dob prvních Baťových zásahů ve městě hraje zacházení se zelení.

Ne jinak je tomu i v mém návrhu. Baťova továrna byla **F.L. Gahurou** koncipována jako "továrna v zahradách". Tento nápad se později rozšířil na celé město a po vzoru **Garnierových** nápadů byl Zlín utvářen jako "město v zahradách".

Vizuální působivost Zlína byla založena na kontrastu strohých pravoúhlých hmot o standardizovaném konstrukčním železobetonovém skeletu (6,15m x 6,15m) a volně rostoucích stromů, které stavby postupně pohlcovaly. Stejně tak, jako se celé město ztrácelo v zeleném údolí říčky Dřevnice.

Tato velkorysost uvažování se zdá být ve Zlíně nenávratně ztracena. Aby se naplnilo heslo "město v zahradách" jsou stromy vysazovány (či umísťovány v

květináčích) prakticky všude, bez jakéhokoliv smyslu. Jejich působení tak přímoúměrně s narůstajícím počtem ztrácí na významu.

Mnou dotčená stavební parcela je nyní tvořena nekoncepčně vzniklým parkem koncem 50.let, jako dočasné řešení problému dostavby zlikvidovaného bloku. Park se dobře uchytil a do nového tisíciletí vstoupil v nejlepší formě a těší se velké popularitě. Jeho existence také několikrát zhatila stavební plány na zástavbu možná nejvzácnější městské půdy. Mou ambicí je dokázat, že existence parku na daném místě není jeho slabou stránkou, ale jeho mimořádnou příležitostí, na které se dá demonstrovat znovuobjevený vztah architektury a přírody, jak tomu ve Zlíně bylo příkladným zvykem. Mnou předložený návrh pracuje z hlediska zeleně se dvěma základními elementy - **alejí a parkem.**

ALEJ je využita v prostoru stávajícího dlážděného náměstí. Je tvořena řadou javorů zastřižených do kompaktního hranolovitého tvaru, po vzoru pařížského **Place de Vosges.**

Využívám tak tradičního kontrastu mezi domy a stromy, tentokrát v opačném tvarovém provedení, než je tomu ve Zlíně zvykem. Alej obklopuje centrální dlážděnou horizontální plochu o rozměrech 50 x 50m. Má za úkol prostor opticky i fakticky zmenšit a zároveň zakrýt nepříliš pozoruhodnou architekturu zlínského Náměstí Míru. Jedinou výjimku z tohoto pravidla tvoří radnice génia Františka Lydie Gahury, před níž je alej přerušena. Tak ostatně radí i Camillo Sitte ve své knize Stavba měst podle uměleckých zásad: "**Před velkými veřejnými budovami by však měla být alej přerušena, protože estetická újma je nepochybně mnohem větší než malý hygienický užitek. Zde by se mělo volit menší zlo a stromořadí přerušit.**"

PARK představuje čtvercový veřejný prostor o stejných rozměrech jako dlážděné náměstí, tedy 50 x 50m. Tvoří tak spolu s vlastním náměstím jeden opticky spojený prostor vzniklý spojením těchto dvou kontrastních částí. Jiná jang zlínského centra.

K parkům se Camillo Sitte vyjadřuje takto: "**Právě tak jako pro pomníky nemáme žádné vhodné místo ani pro stromy. Příčina je v obou případech stejná - je to moderní domovní blok. Často přímo žasneme, kolik srdce těšících zahrádek nalezneme ve starých městech uvnitř pozemků, o nichž ani netušíme, dokud nevstoupíme do dvora nebo do zadního traktu. Jak velký je rozdíl mezi těmito domovními zahrádkami a většinou našich veřejných sadů! K domu patřící stará zahrada obvykle sousedí s několika dalšími, které jsou zástavbou chráněny před větrem a prachem ulice a nabízejí skutečné osvěžení včetně tak čistého a bezprašného ovzduší, jaké lze ve velkém městě vůbec najít.**"

Většina stromů v parku umístěných může využívat pro své kořeny přirozené půdy. Přibližně polovina parku se nachází nad podzemními garážemi. I zde je však ponechána metrová vrstva hlíny, která umožní vyrůst prakticky jakémukoliv stromu. Moje původní představa byla park osázet pravidelným rastrm stromů (celkem 61 stromů - 6 řad po šesti stromech a 5 řad po pěti - jak je uvedeno na výkrese c.02/01). Nakonec jsem došel k názoru, že parku by se přeci jen měla ponechat větší svoboda a jako důležitější se mi jeví pobyťová travnatá plocha, ze které občas vyrůstají stromy, než pravidelný rastr stromů na písčném povrchu. Jen těžko by bylo možno dosáhnout kvalitního travnatého prostoru pod stromy, zvláště pak za předpokladu intenzivního využívání prostoru.

Představuji si tak park jako ideálně k jihu orientovanou louku, na které rostou nejrůznější druhy stromů, jak listnaté, tak jehličnaté, jak malé, tak velké.

Samotné konkrétní řešení přesahuje rámec tohoto úkolu.

P.S.

Jednoduché řešení představuje ponechat park v jeho stávající, úhledné zahrádkářské podobě. Z osmi vzrostlých lip, které obklopují existující kašnu

by bylo nutné dvě odstranit z důvodu výstavby na obvodu bloku, nicméně zbylá část parku by mohla zůstat prakticky nedotčena.

citace/ Camillo Sitte, Stavba měst podle uměleckých zásad, str.69 a 70, Nakladatelství Arch, Praha 1995

Architektonické řešení včetně provozních principů

Zástavba bloku s výjimkou nejexponovanější severní strany obrácené k náměstí svým charakterem nijak nevybočuje z kvalitní funkcionalistické zástavby s blokem přímo sousedící. Dalo by se říci, že se svému okolí záměrně přizpůsobuje, jak z hlediska výškové regulace, tak z hlediska členění fasád a použitých materiálů.

Nejexponovanější severní část bloku obrácená k náměstí je tvořena obdobně dimenzovaným čtyřpodlažním objektem, jehož speciálnost je vytvořena prostým vyzvednutím této hmoty o běžná čtyři podlaží výše. **S výjimkou překryvu těchto dvou částí je tak i splněna podmínka regulačního plánu místa, že na místě je povolena maximálně čtyřpodlažní zástavba s ustupujícím pátým patrem.**

Celý blok je rozdělen na 9 samostatně fungujících objektů, které jsou však spojeny společným servisním prostorem. Tedy i varianta fungování bloku jako jednoho jediného super objektu je v zásadě možná.

Konstrukční řešení a technické vybavení budovy

Budova je navržena jako kombinovaná železobetonová skeletová a stěnová struktura. Páteř domu tvoří dvojice železobetonových stěn o tloušťce 45cm, které vytvářejí pravouhlý tvar písmena u. Jsou od sebe osově vzdáleny 4,25m a obsahují ve svém meziprostoru veškeré technické vybavení stavby, včetně komunikačních jader. Sloupová železobetonová konstrukce je tvořena kulatými sloupy o průměru 45cm a rozponu s osovou vzdáleností 7,5 m.

Sloupy jsou provázány systémem příčných průvlaků o výšce 50cm, které jsou kolmé na obě nosné betonové zdi. Vnější fasáda, v průměru vykonzolována o 1,5 metru před sloupy je navržena jako nenosná.

Čtyřpodlažní hmota obrácená směrem k náměstí překonává gigantický rozpon o délce 60ti metrů. Tento problém je řešen dvěma ocelovými Vierendeelovými nosníky o výšce 14 metrů. Jeho části jsou tvořeny dutými ocelovými profily o dimenzích 30x30cm. Směrem ke krajům, v místech největších ohybových momentů, vzrůstají jejich dimenze až na 30x45cm.

Hlavní použité materiály

Nosná železobetonová konstrukce, vyzdívaná nenosné příčky systémem Cepol-Thermo, terazzová podlaha. Okna s dřevěnými (euro) a ocelovými rámy. Jednoplášťové ploché střechy pokryté asfaltovými pásy. Většina budov je omítnuta. Obchodní dům a kavárna mají zavěšenou, celoprosklenou fasádu. Paluba před vstupem do kavárny je provedena z odolného tropického dřeva, pergola kavárny je ocelovo-dřevěná. Veškerá zábradlí jsou vyvedena z žárového pozinku.

Hlavní kapacitní údaje

Kancelářské plochy
Obchodní plochy
Kavárna
Vyhlídková restaurace
Galerie moderního umění
Infocentrum
Byty
Podzemní parkoviště
Park

Použitá literatura

Složitost a protiklad v architektuře, Robert Venturi, Arbor Vitae, Praha, 2004
Stavba měst podle uměleckých zásad, Camillo Sitte, Nakladatelství ARCH, ABF, Praha, 1995
SMLXL, Rem Koolhaas, Monacelli Press, New York, 1995
Vědecká autobiografie, Aldo Rossi, Arbor Vitae, Praha, 2005
Baťa - Švec, který dobyl Světa, Evžen Erdély, Nakladatelství Karel Prochaska, Český Těšín, 1932
Zámožnost všem, Tomáš Baťa, Tiskem společnosti Tisk, Ve Zlíně, 1930